

คำจารึก

๑. ◦ เราผู้มีพินิจ ชำนาญในอุปกษ^(๑) วิเศษในคติโลกคติธรรม สรรพจะรอบรู้ทุกสิ่ง ปัญญาถึงทุกอย่าง ถึงจะใ้พรางวางชุม
ทรัพย์ ะ
๒. จะถูกลับฉันทไคก็ดี ถึงจะมีก็แจจใจ ถึงจะหาไม่ก็รู้ อันพอกผู้คิดปฤศนา เสาะแสวงหาขุมของเงินทองที่ฝงแฝง ะ
๓. ในตำแหน่งพระอารามนามชื่อวัดพระเมรุราช^(๒) อย่าพึ่งมาตพึ่งหมาย ชุดเจาะทำลายหาของปวการปองเสียเปล่า บ่มี
๔. เท่าปึกรัน เงินทองสิ้นเสียแล้ว บ่มีแคล้วมิคลาศ แต่ศักบาทก็บ่เหลือ ใครอย่าเชื่ออย่าหลงปลงปรศนาต่อ
๕. ไป ไฟถว้^(๓) จะเผาผลาญ ย่มพบาลจะทำโทษ พระจะโปรดก็บ่ได้ เราใช้ผู้สำเร็จบอกขเบตขบวนถว้ดี วัดนี้ที่เราสร้าง ะ
๖. ทำนืออย่างให้ปลาด เพราะเปรมปราชปริชา ไร่ปลญา^(๔)ให้ชม ไร่คารมให้ฟัง อย่าหวังว่าทำไ้พราง เราบ่อวางไร่ของ
เงินทองบ่หอน
๗. มี อย่ายนิดีโดยหลง ใครอย่าปลงอย่าเจาะ ชุดคักกะเทาะอดปุ่น ให้เสียสูญของบุนชา ล้างสทา^(๕)เราอุทิศ เปนอุกฤษโทษ ะ
๘. โหดเหิน ให้ตายคินตายวัน อย่าให้ทันถึงเดอินอย่าให้เคลือนถึงปี^(๖) ตกอเวจี^(๗) แสนกับกัลป์ อย่าให้ทันพระโปรดได้
๙. แม้ผู้ใดไสสทา โมทนาในกุศล เราแผ่ผลอุทิศให้ จำเริญในมนษสมบัต เสวยสวดีในสวรรค ทันพระศรีอารยเจ้า^(๘) สำเรจ
๑๐. มัคผล^(๙) เข้า สู่ห้องนิภาภาน^(๑๐) ◦ ขอสำเรจมรรคผล เปนพระอารยบุคคลอันประเสริฐ นิภาณปัจัยโยเหตุ ◦^(๑๑) ะ
๑๑. ◦ พระสังฆเถรผู้เ้าเจ้าอธิการ^(๑๒) พระภิกขุสงฆองคไคก็ดี สปุระ^(๑๓) ผู้มีสทาช่วยช่อมแซมอย่าให้ฝานงหลังคา
แตกร้าวชำรุดร้าวจะได้ถาวรไปห้าพันปี ◦